

Kołysanka jodłowa, Przekłady

JERZY LIEBERT

Kołysanka jodłowa, Przekłady

Święto zwycięstwa¹

(z *Lilienkrona*)

Trzepot sztandarów
I tłumy wciąż inne,
Wieńce płynące
I pieśni dziękczynne.

Cisza grabarzy
I oczy wilgotne,
Wieńce powiędłe,
Kobiety samotne.

Uścisk gorący
I serca złamane,
Bolesnych tęsknot
Łzy niepowstrzymane.

Kroki komandora²

(z *Alexandra Błoka³*)

Ciężka, szczelna kotara na drzwiach,
Za oknami — mgły śnieżne, mgły mleczne.

---

¹*Święto zwycięstwa* — w zbiorze wierszy *Kołysanka jodłowa* przed wierszem *Święto zwycięstwa* występuje wiersz * * * [*Włosy siwe w młodości gdy obsypią głowę...]*. Nie publikujemy go jednak w bibliotece Wolne Lektury, ponieważ jest on przekładem z Jeana Cocteau, który zmarł w 1963 roku, zatem jego twórczość nie jest w domenie publicznej; Red. WL. [przypis edytorski]

²*Komandor* — postać z legendy o Don Juanie. Według jednej z wersji (podanie doczekało się wielu interpretacji tak literackich, jak i operowych) Komandor zginął z ręki Don Juana, w pojedynku o honor córki, Donny Anny. Zmarłemu wystawiono posąg, potem dla żartu wezwany przez Don Juana na ucztę. Zaproszona figura przybyła i zabrała uwodziciela do piekła. [przypis edytorski]

³*Błok, Aleksandr* (1880–1921) — rosyjski poeta i dramatopisarz, przedstawiciel europejskiego symbolizmu. W swojej twórczości poruszał tematy mistyczne i historiozoficzne. Autor między innymi cyklu *Wiersze o Pięknej Damie*, dramatu *Buda jarmarczna* i niedokończonego poematu *Odwet*. Wiersz *Kroki komandora* napisał w 1912. Aleksandr Błok jest właściwym autorem *Kroków komandora*, a Jerzy Liebert przełożył wiersz z rosyjskiego na polski. [przypis edytorski]

Cóż zostało z twojej swobody niedorzecznej, Don Juanie, gdyś poznał strach?	Zdrada
Przepych sal, chłód i pustka — ścina krew, Służba śpi, i głucho noc ucieka. Z błogich stron, z nieznajoma, skądś z daleka Dolatuje koguta śpiew.	Świt
Wiarołomco, na cóż ci ten dźwięk? Przyszedeł kres! Nie stanie się nic więcej! Donna Anna śpi, na krzyż złożywszy ręce, Donna Anna śni wieczny sen...	Śmierć, Sen
Czyjeż rysy srogie rosą w szklach, W zwierciadlanych szklach nieruchomieją? Anno, Anno, słodkież, lekkież sny pod ziemią Co oglądasz, powiedz, w tych snach?	Przemijanie
Życie — otchłań, obłęd, wir bez dna! Na rozprawę wychodź, stary losie! I jak echo — triumfalnie i miłośnie — W odpowiedzi, w śnieżnej mgle, trąbka gra...	
Przelatuje, bryzgiem światła tnąc mrok, Motor czarny i cichy jak sowa. Po komnatach huczy głucho, grzmi miarowo, Idącego komandora krok...	Strach, Zemsta, Upiór
Drzwi na oścież... Z lodowatej mgły Jak chrapliwy gong zegara brzmi pytanie: — Na wieczerzę zapraszałeś, Don Juanie? Oto masz mnie. Jestem gotów. A ty?	
W odpowiedzi — w gardle więźnie głos. W odpowiedzi — cisza przeraźliwa. Wśród przepychu o rozświcie strach porywa, Służba śpi, i wolno blednie noc.	
W czas rozświtu — ziąb i mętny mrok, W czas rozświtu — ciągnie w mgłę otchłanną... Panno Światła! Gdzieś ty, gdzieżeś, donna Anno? Anno! Anno! — Cisza głucha w krąg.	Sąd Ostateczny
Tylko zegar grzmi ostatni raz, W groźnym, rannym, huczy gong tumanie: <i>Na śmiertelne twoje gody Anna wstanie.</i> <i>Anna wstanie w śmierci twojej czas.</i>	Czas

[*Ostatni błysk zachodu gast...]*

(z *Alexandra Błoka*⁴)

⁴*Błok, Aleksandr* (1880–1921) — rosyjski poeta i dramaturg, przedstawiciel europejskiego symbolizmu. W swojej twórczości poruszał tematy mistyczne i historiozoficzne. Autor między innymi cyklu *Wiersze o Pięknej*

Ostatni błysk zachodu gasł.
Wiatr westchnął, ścichł. Dzień się dopalił.
Zza chmur miesięczny⁵ spłynął blask.
I zadźwięczała pieśń z oddali.

Porywy dawne, tchnienia muz,
Wróciły znów, ożyły z dźwiękiem,
Lecz w sercu dźwięk ten w skargę rósł,
Żalobnym wtórzac⁶ jękiem.

To błysnął z łąk bóg przeszłych dni,
To nad złowieszczą błyskawicą,
Żurawi klangor⁷ z chmur się wzbił
Ku południowym mknąc granicom.

Sęp

(z *Alexandra Błoka*)

Za kręgiem równy kreśląc krąg
Nad senną łąką sęp kołuje,
Przeszywa okiem bezmiar łąk. —
Nad synem matka popłakuje:
«Naści chleb jedz, pierś moją ssij,
Rośnij, krzyż noś, w pokorze żyj!»

Stulecia mkną i wojna grzmi,
Szaleje rokosz, sioła płoną —
A tyś ta sama zawsze wsi
W płaczącej krasie przeszłych dni
Rodzinna moja strono.
Kołuje sęp nad morzem łąk.
Zawodzi matka w krąg...

Noc, Wieczór

Muzyka

Dźwięk
Burza, Wiatr

Damie, dramatu *Buda jarmarczna* i niedokończonego poematu *Odwet*. Aleksandr Błok jest właściwym autorem tego utworu, a Jerzy Liebert tłumaczem. [przypis edytorski]

⁵miesięczny (daw.) — księżycowy. [przypis edytorski]

⁶wtórzyc (daw.) — wtórować. [przypis edytorski]

⁷klangor — głos przelatujących ptaków. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z **Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur**.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na **Licencji Wolnej Sztuki 1.3**.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w **Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur**. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/kolysanka-jodlowa-przeklady>

Tekst opracowany na podstawie: Jerzy Liebert, *Kołysanka jodłowa*, wyd. J. Mortkowicza, Warszawa 1932

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Katarzyna Dug, Paulina Choromańska, Weronika Trzeciak.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: **szczegóły na stronie Fundacji**.